

пославни; и това е харио, но треба да поминте всегда оно, кое Ви самъ казалъ многажды, и сега пакъ ви го казувамъ. Мы не ся почитамы нито похвалявамъ, освѣнь само за добродѣтель-та ни, не за богатства-та ни;

Като умрѣлъ неговый братъ Іоанъ въ году 1696, осталъ Петръ самъ государь престола Россійскаго, и позналъ себе си въ состояніе да положи въ дѣйствіе големы-те свои понятія, кои питаяше въ ума си. Освѣтилъ начало своего царствованія сосъ риста Азовскаго, кого града освободилъ изъ руцѣ Турецки въ году 1696. Узнавъ же въ той-зи рать че му бѣше потрібна една сила флота пратилъ въ 1698 г. едно посланство въ голандіа. Отишалъ же и онъ непознаймъ еосъ посланницы-те, за да ся изучи корабленно художество. Понскалъ да ся поднише въ Амстеродамѣ, въ число-то на работницы-те подъ именемъ Петръ Миханловъ, и работилъ сосъ иста-та теплота сосъ коя работили прости-те дроводѣлцы. Послѣ отишалъ въ Англія за да стане совершенный художникъ, и като изучилъ тамо зданіе на корабли, пакъ дошалъ въ Голандіа за да ся возврати въ держава-та си